

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(18 juli 2002)*

Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾ en 97/11/EG van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾, moeten de lidstaten erop toezien dat zij geen toestemming geven voor projecten die naar alle waarschijnlijkheid significante milieueffecten zullen hebben, onder andere vanwege hun aard, omvang of locatie, voordat zij werden ontworpen aan een verplichte ontwikkelingsvergunning en een milieueffectbeoordeling. In de bijlagen wordt aangegeven welke projecten onder de richtlijn vallen. De Commissie heeft tot taak te zorgen voor de correcte toepassing van het Gemeenschapsrecht en derhalve, in dit geval, te beoordelen of de communautaire wetgeving over de milieueffectbeoordeling (MEB) correct in de betreffende lidstaat werd toegepast.

Op basis van de door de geachte afgevaardigde verstrekte informatie zijn de werkzaamheden waarnaar in de vraag wordt verwezen, namelijk een project voor een nieuw gebouw, dat de „derde satelliet” wordt genoemd, op de Malpensa-luchthaven van Milaan, dat de vliegtuigterminals betreft alsmede alle passagiers- en vrachtlus- en -laadoperaties, verschillend van het in 1987 goedgekeurde Malpensa-hoofdproject, en zou kunnen vallen hetzij onder klasse 12 (Wijzigingen aan ontwikkelingsprojecten die zijn opgenomen in bijlage I) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG, voorafgaand aan de amendementen, hetzij onder klasse 13 (Alle veranderingen of uitbreidingen van projecten die zijn opgenomen in bijlage I of bijlage II, waarvoor reeds een vergunning is verleend, die zijn uitgevoerd of worden uitgevoerd, en die significante negatieve milieueffecten kunnen hebben) van bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG, als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG.

Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG, voorafgaand aan de amendementen, moeten projecten die onder bijlage II vallen, worden onderworpen aan een MEB, wanneer de lidstaten van mening zijn dat hun kenmerken dat rechtvaardigen. De lidstaten worden echter geacht verplicht te zijn tot een beoordeling vooraf om na te gaan of projecten volgens bijlage II moeten worden onderworpen aan een MEB-procedure. Overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG, als gewijzigd, zijn de lidstaten voor projecten van bijlage II verplicht van geval tot geval over te gaan tot een bestudering van de drempelwaarden of de vast te stellen criteria om na te gaan of een project moet worden onderworpen aan een beoordeling in overeenstemming met de artikelen 5 tot en met 10.

De Commissie heeft reeds een klachtprocedure over dit project ingeleid en er zijn twee brieven verstuurd naar de Italiaanse overheden om over deze kwestie informatie aan te vragen. Het geval wordt thans bestudeerd en de Commissie zal de nodige maatregelen treffen om te zorgen voor de correcte toepassing van het Gemeenschapsrecht. Na bestudering van het geval en indien de Commissie van mening is dat een inbreuk op het Gemeenschapsrecht heeft plaatsgevonden, kan worden overgegaan tot het inleiden van een inbreukprocedure.

Wat betreft de toepassing van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 betreffende de toegang tot informatie over het milieu, geldt dat de door de geachte afgevaardigde verstrekte informatie onvoldoende gedetailleerd is. Aangezien er onvoldoende aanwijzingen bestaan betreffende een verkeerde toepassing van Richtlijn 90/313/EEG, kan thans geen inbreuk op deze richtlijn worden geconstateerd.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

(2002/C 301 E/205)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1627/02
van Ursula Schleicher (PPE-DE) aan de Commissie***(3 juni 2002)*

Betreft: Richtlijn betreffende de verwijdering van afgewerkte olie

Artikel 3, lid 1 van de Richtlijn inzake de verwijdering van afgewerkte olie (75/439/EEG⁽¹⁾), gewijzigd door de Richtlijnen 87/101/EEG⁽²⁾ en 91/692/EEG⁽³⁾) schrijft het volgende voor: „wanneer beperkingen van technische, economische en organisatorische aard zich daar niet tegen verzetten, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie”.

De lidstaten Oostenrijk, Ierland, Frankrijk, Denemarken, België, Groot-Brittannië, Nederland en Finland hebben, zoals blijkt uit informatie waarover ik beschik, tot dusverre niet aan dit voorschrift voldaan.

Is deze informatie juist?

Zo ja, welke maatregelen is de Europese Commissie voornemens te treffen om ervoor te zorgen dat de richtlijn in alle lidstaten correct wordt toegepast?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 42 van 12.2.1987, blz. 43.

⁽³⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

(2002/C 301 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1642/02
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie

(3 juni 2002)

Betreft: Hergebruik van afgewerkte olie

Sinds mijn verkiezing als lid van het Europees Parlement in 1994 houd ik mij bezig met de problematiek van de verwerking van afgewerkte olie in de EU. Toen al heb ik het toenmalige Commissielid Bjerregard geattendeerd op de gebrekkige omzetting van richtlijn 75/439/EEG ⁽¹⁾ in de lidstaten.

Nog steeds ontvang ik klachten over het feit dat in bijna alle lidstaten ondanks formele mededelingen van de kant van de Commissie de hand wordt gelicht met het in de richtlijn verankerde beginsel dat afgewerkte olie prioritair gerecycleerd moet worden.

Hoe is de Commissie voornemens tegen deze misstand op te treden?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 23.

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Wallström namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-1627/02 en P-1642/02

(28 juni 2002)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte parlementsleden over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie, zoals gewijzigd bij Richtlijn 87/101/EEG van de Raad van 22 december 1986 en Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde Richtlijnen op milieugebied, ondermeer over de verwijdering van afgewerkte olie, en in het bijzonder de praktische tenuitvoerlegging van artikel 3 daarvan.

Artikel 3, lid 1, van de Richtlijn schrijft inderdaad het volgende voor: „Wanneer beperkingen van technische, economische en organisatorische aard zich daar niet tegen verzetten, nemen de lidstaten de nodige maatregelen om voorrang te geven aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie.”

Op basis van de informatie waarover zij beschikt, heeft de Commissie in 2000 en 2001 inbreukprocedures ingeleid tegen 13 lidstaten (alle lidstaten behalve Italië en Luxemburg) wegens het niet verlenen van voorrang aan de regeneratie van afgewerkte olie wanneer beperkingen van technische, economische en organisatorische aard zich daar niet tegen verzetten.

(2002/C 301 E/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1633/02
van Cristiana Muscardini (UEN) aan de Commissie

(10 juni 2002)

Betreft: Gewelddadige videospelletjes

De markt van de videospelletjes boomt. Alles wijst echter ook op een exponentiële groei van de verkoop van gewelddadige videospelletjes. De keerzijde van de medaille is echter dat wij in de pers steeds meer zien